

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Om Schiller og Bruden fra Messina

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Om Schiller og Bruden fra Messina", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1807_67-intro-shoot-idm596.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Modtagelse og videre liv

“Om Schiller og Bruden fra Messina” er ikke tidligere blevet genoptrykt. Grundtvigs kritik af Schiller synes ikke at have skabt megen debat i samtiden. Ni år senere, i 1816, huskede Rahbek dog stadig Grundtvigs kritik af den danske Schiller-reception og komplementerede Grundtvig for hans oversættelse (se hertil afsnittet om “Oversættelsen”).

Mødet med Schiller og *Die Braut von Messina* satte sit præg på Grundtvigs forfatterskab i flere henseender:

I det sidste afsnit af fortalen forsvarer Schiller sin sammenblanding af kristendom, islam og græsk mytologi i *Die Braut von Messina* ved at argumentere for religionernes enhed i ideen om det guddommelige: “Bag alle religioners slør ligger religionen selv, ideen om det guddommelige” (overs. af GV, ty. “Unter der Hülle aller Religionen liegt die Religion selbst, die Idee eines Göttlichen”, Schiller 1974b, s. 823). Forestillingen må have gjort indtryk på Grundtvig, der i samme periode anvendte citatet som motto for den religionsfilosofiske afhandling “Om Religion og Liturgie” (1807a, s. 129) og alluderede til det i “Om Videnskabelighed og dens Fremme” (1807b, s. 265), hvor han også citerede en længere passage fra en korsang i Schillers drama (1807b, s. 251). Schillers synkretisme, dvs. religionsblanding, kan muligvis også have påvirket Grundtvigs drama *Maskeradballet i Danmark 1808*, hvor Grundtvig netop forbandt asatro og kristendom, som det fremgår af centrale citater som: “Høje Odin! Hvide Krist! / Slettet ud er Eders Tvist, / Begge Sønner af Alfader” (1808, s. 19 f.). I samme drama og i *Optrin af Nordens Kæmpeliv* (1809-1811) benyttede Grundtvig sig af kor efter forbillede i den græske tragedie, hvilket også kan være en inspiration fra Schillers tragedie og dens fortale.

Kritikken af idealismens “Forsoning med Tilværelsen”, eller – måske rettere – dens ønske om en “forædlet jordisk” tilværelse, er ligeledes et genkommende tema for Grundtvig. Modsætningen mellem kunstens “korte Drøm” (s. 231) og et kristent livssyn kan så sent som i 1825 genfindes i 4.-6. strofe af salmen “De Levendes Land”. Salmen afviser idealiseringen af det jordiske liv som den “flygtige Drøm / Om Evigheds-Øen i Tidernes Strøm, / Om Templet for Glæden i Taarernes Dal / Om Halvgude-Livet i Dødninge-Sal” (strofe 4, vers 1-4). De tre strofers budskab bliver sammenfattet i strofe 6: “Du giækker de Arme, der søge omsonst / Hvad Hjertet begiærer, i Billed og Konst”. I det kunstbegreb, som salmen skitserer, kan man ane konturerne af Schillers æstetik, som den opfattes gennem Grundtvigs kristne optik. Grundtvig stiller sig her skeptisk over for forestillingen om, at menneskets frigørelse og glæde kan være et mål i sig selv, og endvidere, at menneskets forløsning skulle kunne findes gennem kunsten. Stroferne kan læses som en poetisk afsked med idealismens æstetik og med det, der for Grundtvig står som et forsøg på at forherlige jordelivet.